

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **T. E. M.**, nar. xxx, státní příslušnost Konžská demokratická republika, nynější pobyt XXX, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, P.O. Box 21/OAM, Praha 7, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany,

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku vydat rozhodnutí o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 11. 11. 2006.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, s tím, že dne 11. 11. 2006 požádal o udělení mezinárodní ochrany. V prosinci 2011 s ním byly provedeny pohovory a dne 3. 12. 2010 mu bylo doručeno rozhodnutí, kterým mu mezinárodní ochrana udělena nebyla. Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem č.j. 29 Az 17/2010-108 ze dne 25. 7. 2011 toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil ministerstvu k dalšímu řízení. Do dnešního dne nebylo nové rozhodnutí vydáno. Žalobce podal dne 19. 4. 2012 podnět k opatření proti nečinnosti, nicméně dosud na tento podnět žádnou odpověď nedostal. Ode dne zrušení rozhodnutí ministerstva soudem již uplynulo 10 měsíců, ačkoliv ust. § 27 zákona o azylu stanoví lhůty pro vydání rozhodnutí. Tyto lhůty je třeba dodržet i po zrušení prvního rozhodnutí soudem. Žalobce byl opakovaně vyrozuměn o prodloužení lhůty, ale bez konkrétních informací o tom, co brání vydání rozhodnutí. Složitost dokazování ve věcech mezinárodní ochrany je reflektována již samotnou zákonnou lhůtou 90 dnů, která je delší než v běžném správním řízení. V případě žalobce nejsou dány žádné nadstandardní skutečnosti, avšak žalovaný posuzuje jeho případ již více než 5 let. V současné době by mělo probíhat pouze objasnění soudem vytýkaných skutečností, nikoliv posuzování celého příběhu žalobce od začátku. Bezmála 67 měsíců trvající řízení není v souladu se § 27 zákona o azylu. Od zrušení prvního rozhodnutí ve věci nebyly za posledních 10 měsíců provedeny žádné další kroky za účelem objasnění případu žalobce. Během této doby se žalobce mohl těžko integrovat do české společnosti, neboť nemá žádnou představu o své budoucnosti a postavení v ČR. Vzhledem k tomu, že nemá a nemůže mít žádný doklad ani stálý pobyt, nemůže pracovat ani jinak být výdělečně činný. Je naprosto odkázán na výsledek řízení o udělení mezinárodní ochrany a protahování řízení zásadně ovlivňuje jeho život. Navrhl proto, aby soud žalovanému uložil, aby ve věci jeho žádosti o udělení mezinárodní ochrany vydal rozhodnutí, a to ve lhůtě 1 měsíce od právní moci rozsudku.

V doplnění žaloby ze dne 22. 6. 2012 žalobce předložil kopii rozhodnutí ministra vnitra č.j. OAM-1286/VL-10-P12-ON2-2011 ze dne 31. 5. 2012, jímž nebylo vyhověno jeho podnětu pro učinění opatření proti nečinnosti.

Žalovaný se dne 26. 6. 2012 vyjádřil k žalobě s tím, že v době po zrušení původního rozhodnutí Krajským soudem v Hradci Králové byl ve věci činný, když dne 15. 8. 2011 podal proti rozsudku tohoto soudu kasační stížnost. Nejvyšší správní soud o ní rozhodl dne 14. 12. 2011, načež žalovaný doplňoval důkazní materiál o nejnovější zprávy o zemi původu žalobce a o další podklady, přičemž postupoval podle ust. § 27 odst. 1 zákona o azylu, tedy přiměřeně prodloužil lhůtu pro vydání rozhodnutí a žalobce o tom bez odkladu vyrozuměl. V jeho jednání tedy nejde o nečinnost. Navíc žalovaný poukázal na to, že žalobce podal svou žalobu ještě předtím, než byl vyřízen jeho podnět k opatření proti nečinnosti podle správního řádu, na čemž nic nemění ani skutečnost, že o tomto podnětu bylo rozhodnuto den před podáním žaloby – o tomto vyřízení tak žalobce nemohl vědět. S odkazem na uvedené skutečnosti žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl, resp. zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal postup žalovaného v rozsahu uplatněných žalobních námitek, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Soud především konstatoval, že ve věci není dán důvod kodmítnutí žaloby pro její předčasnost. Podmínkou pro uplatnění žaloby na ochranu proti nečinnosti podle ust. § 79 odst. 1 soudního řádu správního je bezvýsledné vyčerpání prostředků, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k ochraně účastníka řízení proti nečinnosti správního orgánu. Žalobce podal dne 25. 4. 2012 k ministrovi vnitra podnět podle ust. § 80 odst. 1 správního řádu, jímž brojil proti nečinnosti žalovaného. O tomto podnětu mělo být rozhodnuto ve lhůtě 30 dnů ve smyslu ust. § 71 odst. 3 správního řádu, avšak usnesení ministra vnitra č.j. OAM-1286/VL-10-P12-ON2-2011 bylo vydáno až dne 31. 5. 2012, tedy po uplynutí této lhůty. Tato skutečnost pak ovšem žalobce opravňovala k tomu, aby se ochrany svých práv domáhal žalobou podle ust. § 79 odst. 1 soudního řádu správního.

Ve věci samé pak soud z obsahu správního spisu zjistil, že žalobce podal žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 11. 11. 2006. O této žádosti bylo Ministerstvem vnitra rozhodnuto dne 3. 12. 2010 s tím, že mezinárodní ochrana nebyla udělena. Toto rozhodnutí bylo zrušeno rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 7. 2011, č.j. 29Az 17/2010-108, proti němuž žalovaný podal kasační stížnost. Nejvyšší správní soud tuto kasační stížnost usnesením č.j. 3 Azs 22/2011-142 ze dne 14. 12. 2011 odmítl a jeho rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 1. 2012.

Od posledně uvedeného data tedy byl žalovaný povinen pokračovat v řízení a v intencích rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové doplnit podklad pro rozhodnutí. Z obsahu správního spisu tak, jak byl žalovaným předložen, však nelze spolehlivě poznat, jaké úkony, směřující k vydání rozhodnutí, žalovaný provedl, jaké důkazní prostředky opatřil nebo jaká opatření k jejich získání učinil. Kromě toho ani z vyjádření žalovaného k žalobě ze dne 26. 6. 2012, resp. z vyjádření k doplnění žaloby ze dne 20. 7. 2012, není zřejmé, jaké konkrétní důkazní prostředky žalovaný v době od 10. 1. 2012 získal či jaké získat hodlá. Obě vyjádření jsou v tomto smyslu velmi obecná a nekonkrétní – s výjimkou sdělení, že žalovaný musí opatřit nejnovější zprávy o zemi původu žalobce - takže lze jen obtížně dospět k závěru, že žalovaný poté, co mu byla věc vrácena k dalšímu řízení, koná vše potřebné pro ukončení řízení. Na tom nic nemění ani skutečnost, že podle ust. § 27 odst. 1 věta druhá a třetí zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (zákona o azylu) platí, že *nelze-li vzhledem k povaze věci rozhodnout v této lhůtě, může ji ministerstvo přiměřeně prodloužit. O prodloužení lhůty účastníka řízení bez zbytečného odkladu písemně vyrozumí.* Žalovaný dosud neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo zřejmé, že existují objektivní důvody, z nichž by vyplývala taková *povaha věci* (j. žalobcovy žádosti o udělení mezinárodní ochrany), která by odůvodňovala prodloužení lhůty k rozhodnutí. Za tohoto stavu věci pak nemohl soud než konstatovat, že v jednání žalovaného došlo – a stále dochází – k průtahům, jež fakticky znamenají jeho nečinnost.

Městský soud v Praze proto žalobě vyhověl a uložil žalovanému, aby ve lhůtě 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku vydal rozhodnutí o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce sice měl ve věci úspěch, avšak žádné náklady řízení mu nevznikly.

Soud rozhodl ve věci bez nařízení jednání podle ust. § 51 odst. 1 soudního řádu správního.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. listopadu 2012

JUDr. Slavomír Novák
předseda senátu